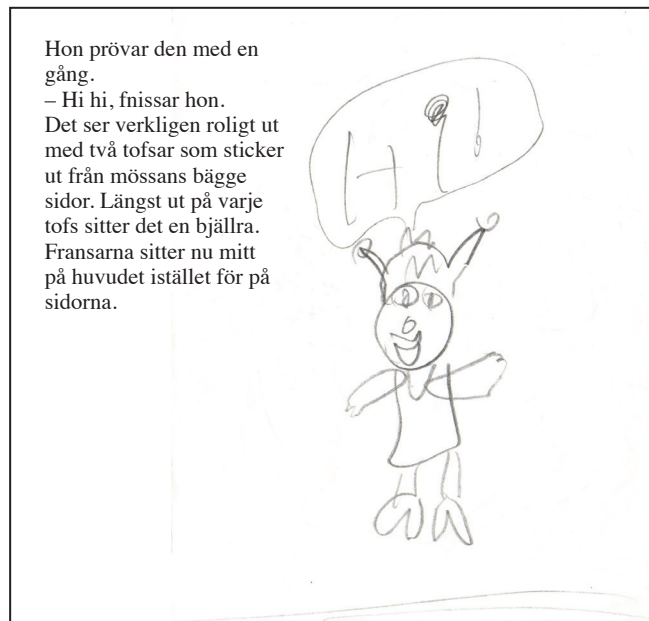
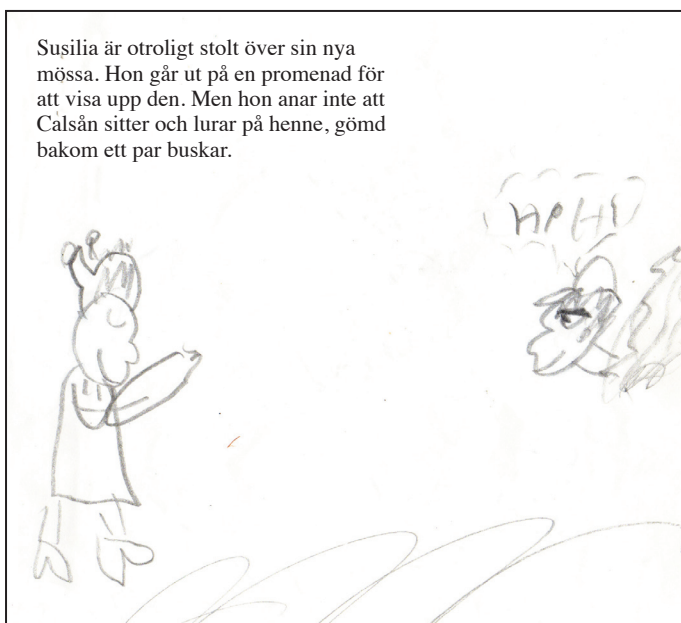

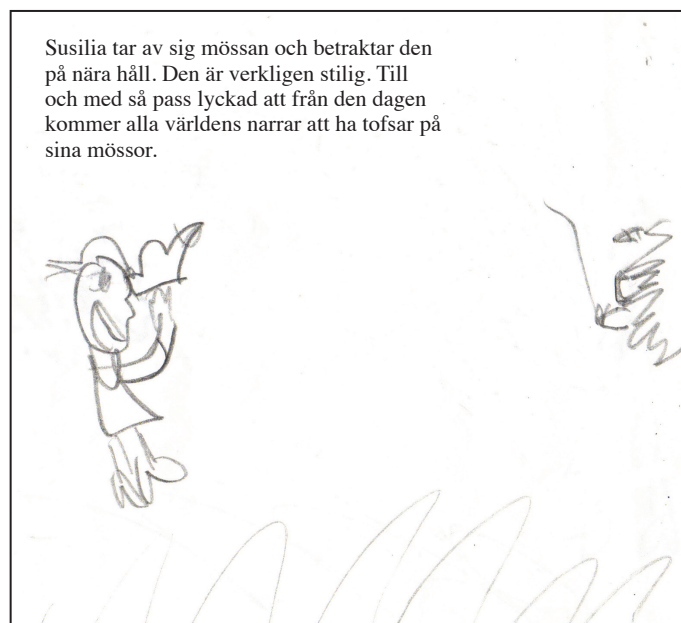
- Tofs! utbrister Susilia överlycklig när hon får sin nya narmössa.

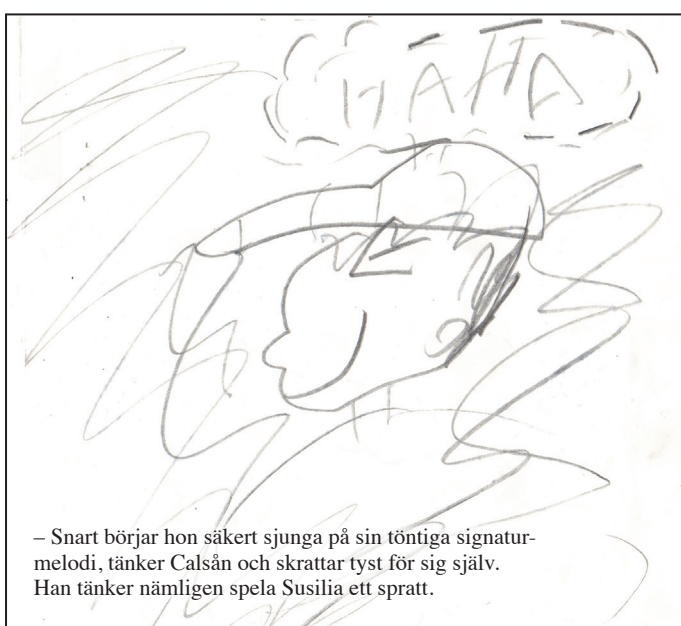
Hon prövar den med en gång.
- Hi hi, fnissar hon.
Det ser verkligen roligt ut med två tofsar som sticker ut från mössans bägge sidor. Längst ut på varje tofs sitter det en bjällra. Fransarna sitter nu mitt på huvudet istället för på sidorna.

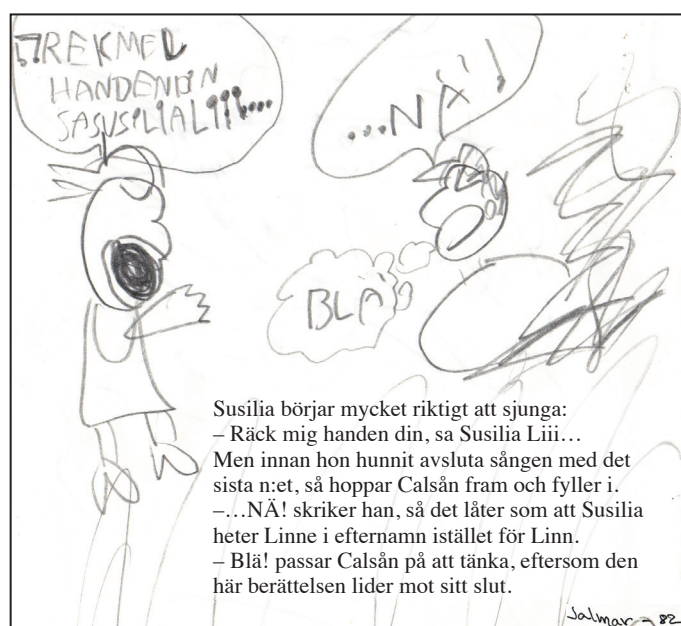
Susilia är otroligt stolt över sin nya mössa. Hon går ut på en promenad för att visa upp den. Men hon anar inte att Calsån sitter och lurar på henne, gömd bakom ett par buskar.

Susilia tar av sig mössan och betraktar den på nära håll. Den är verkligen stilig. Till och med så pass lyckad att från den dagen kommer alla världens narrar att ha tofsar på sina mössor.

- Snart börjar hon säkert sjunga på sin töntiga signaturmelodi, tänker Calsån och skrattar tyst för sig själv. Han tänker nämligen spela Susilia ett spratt.

Susilia börjar mycket riktigt att sjunga:
- Räck mig handen din, sa Susilia Liiii...
Men innan hon hunnit avsluta sången med det sista n:et, så hoppar Calsån fram och fyller i.
-...NÄ! skriker han, så det låter som att Susilia heter Linne i efternamn istället för Linn.
- Blä! passar Calsån på att tänka, eftersom den här berättelsen lider mot sitt slut.